

Küldött

A Veszprémi Főegyházmegye lapja

III. évfolyam 2. szám, 2014. április

VOLLEIN FERENC KÉPEI A SZALÉZIÁNUMBAN

Modern Golgota –címmel rendezték meg a 15 éves festő 24. önálló kiállítását.

A kiállítást Péntek Imre József Attila- és Radnóti Miklós-díjas költő nyitotta meg. Köszöntőt mondott dr. Márfi Gyula érsek.

A megnyitó után bemutatták Vollein Ferenc „A színek bűvöletében” című színes képkatalógusát.

A különleges színvilágú képek május 31-ig tekinthetők meg a Szaléziánumban. (8200 Veszprém, Vár u. 31.)

NYÁRI TÁBOR

A SZALÉZIÁNUMBAN

Időpontok:

2014. június 30 - július 4.

2014. július 7-11.

2014. július 14-18.

2014. július 21-25.

2014. július 28 - augusztus 1.

Programok:

kézműveskedés

drámajáték

ismerkedés a gyógynövényekkel

nyomozójáték

gyertyakészítés

hegedűkészítő foglalkozás

íjászat

Ár: 10.500 Ft

Étkezés:
ebéd biztosított

Jelentkezési határidő:
2014. június 15.

Jelentkezés:
info@szalezianum.hu
Tel.: 88 580 528

Cím:
8200 Veszprém,
Vár u. 31.

Küldött: A Veszprémi Főegyházmegye lapja. Megjelenik kéthavonta. Kiadja a Szaléziánium Érsekségi Turisztikai Központ, 8200 Veszprém, Vár u. 31. Tel.: 88/580-528.

Fax.: 88/580-529, e-mail: kuldott@veszpremiersekseg.hu. A szerkesztőbizottság tagjai: dr. Márfi Gyula érsek, dr. Mail József, Pálfalviné Ósze Judit.

Munkatársak: Vas-Csítei Tímea, dr. Léner-Pintér Sára, Németh Erika, Nagy Zoltán. Fotó: Nagy Lajos, Szaléziánium. Kéziratokat és fotókat nem örzünk meg és nem küldünk vissza. A kéziratok rövidítési jogát fenntartjuk. Az újságban található cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók. Lapzárta: A megjelenést követő hónap 15. napja.

Címlapon: Muzsinszki Nagy Endre: Jézus kereszthalála, olaj, vászon, 70X90 cm, Boldog Gizella Főegyházmegyei Gyűjtemény

VALÓBAN FELTÁMADT!

Még ezelőtt tíz évvel is a fenti címet csak kérdőjellel a végén illettem leírni, a végén esetleg kifejtve, hogy én „csakazértis” hiszek. Az alapjában hívő Ady Endre is úgy akarta megőrizni szalonképességét a szabadkőműves körökben, hogy „Volt egy Jézus” című szép versét így kezdte: „Szent elgondolás: volt egy Jézus, – Ki Krisztus volt és lehetett – És szerette az embereket.” Hasonló egyébként a befejezés is: „Úgy látlak, ahogy kigondoltak: – Egy kicsit véres a szíved, – De én-szívem egészen tied.” – Az egyszerű olvasó alig veszi észre, hogy itt a „drága Isten-Ember” csak elgondolás (kigondolás), miként az egyik „Karácsony” című költeményének végén is az egész történet „szép regévé”, a békére vágyó ember fantáziatermékévé alakul.

A 18. századtól kezdve a kereszténységet tagadó felvilágosodás hatására gombamódra szaporodtak az ún. racionalista elméletek, amelyek egymással is hadakozva igyekeztek hitelteleníteni a „Krisztus-eseményt”, mindenekelőtt a Krisztus feltámadásába vetett hitet. Tanaik nemcsak Adyt, hanem Babits-ot, Kosztolányit és másokat is megfertőztek, akik – legalábbis egy időre – szégyellték vallásos neveltetésükből örökölt hitüket, és elhitték azt, hogy a keresztény tanítás fölött eljárt az idő. (Egy idő múlva aztán mindannyian visszatáltak a hithez.)

A Krisztus Urunk feltámadásába vetett tanúságtevő hit kétségkívül sokkal több, mint közönséges emberi tudás, azt azonban mégis a leghatározottabban vissza kell utasítanunk, hogy a húsvéti hit csak fantáziatermék, vágy-vezérelte illúzió. Itt most helyszüke miatt csak néhány érvet sorakoztatok fel feltámadás-hitünk és az azt megalapozó újszövetségi iratok hitelessége mellett.

Szent Lukács így kezdi evangéliumát: „jónak láttam én is, hogy elejétől kezdve szorgalmasan utánajárjak, és sorban leírjak neked mindent, tiszteletreméltó Teofil, hogy meggyőződjél róla, mennyire megbízhatók azok a tanok, amelyekre tanítottak (Lk 1,3–4). Ugyancsak Lukács Keresztelő János fellépésével kapcsolatban felsorol számos történeti személyiséget Tibériusz császártól Annás és Kaifás főpapokig (vö. Lk 3,1–2). És láss csodát: ezek az emberek mind pozícióban voltak Kr. u. 27–30 között – nem keresztény történetírók írásai szerint is. – Szent János első levele így kezdődik: „Ami kezdettől fogva volt, amit hallottunk, amit szemléltünk, és amit a kezünkkel tapintottunk: az élet Igéjét hirdetjük nektek” (1 Jn1,1). – Ugyancsak János hangoztatja – Jézus oldalának megnyitásával kapcsolatban – hogy „aki látta, az tesz róla tanúságot” (Jn 19,35).

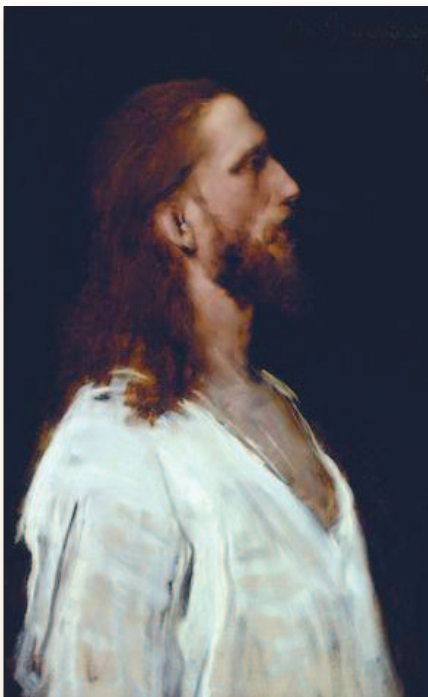
A történetiség szempontjából még jelentősebbek Szent Pál írásai. Az 56–57 táján íródott első Korintusi levélben világosan kifejti, hogy az egész keresztény hit és a keresztény erkölcs Jézus feltámadásán alapszik: „Ha pedig Krisztus nem támadt fel, nincs értelme a mi tanításunknak, s nincs értelme a ti hiteteknek sem” (1Kor 15,14). Itt felsorol az apostol számos találkozást a feltámadt Üdvözítővel: „Megjelent Péternek, majd a tizenkettőnek. Később egyszerre több mint ötszáz testvérnek jelent meg, ezek közül a legtöbben még élnek, néhányan azonban már meghaltak. Aztán Jakabnak jelent meg, majd az összes apostolnak. Utánuk pedig, mint egy elvetéltnek, megjelent nekem is” (1 Kor15,5–8).

Amikor eljött a Szentlélek, ő már nem a semmire épített, hanem ezekre az életre szóló találkozásokra a Feltámadottal. Boldogok lehetünk, hogy mi annak az egyháznak vagyunk a tagjai, amely – mint egy 2000 éves ember – ma is a szent asszonyoknak, a tanítványoknak és különösképpen az apostoloknak fülével hallja, szemével látja és kezével tapintja a Feltámadt Üdvözítőt.

+ Márfi Gyula
veszprémi érsek

„EZ AZ A NAP, AMELYET AZ ÚR SZERZETT NÉKÜNK, ÖRVENDJÜNK ÉS VIGADJUNK RAJTA, ALLELUJA”

Örömünk oka, hogy „az élet Ura halott volt, most azonban él és győzelmet arat.” Szent Pál így kiált fel: „Ha Krisztus nem támadt fel, semmit sem ér a ti hitetek.” Ki hinne egy halottnak? Krisztus azonban nem halott, hanem él! „Feltámadt, nincs itt!” – mondta az angyal az asszonyoknak. Ez a hír első hallásra rémületet váltott ki köztük, olyannyira, hogy elfutottak. Mária Magdolna, mielőtt meglátja, hogy a kő el van hengerítve, azonnal futásnak ered, hogy értesítse Pétert és Jánost. Azok szaladnak a sírhoz és belépve látják „az ott hagyott golyocsot, meg a kendőt... külön összehajtván más helyen”. Láttak és hittek. Isten ilyen egyszerű jelet használ fel, hogy megvilágosítsa a tanítványokat, akik „nem értették az Írást, amely szerint föl kellett támadnia a halálból”, sem azt, amit Jézus előre megmondott feltámadásáról. Péter és János érdeme, hogy befogadták a Feltámadott „jeleit”: a hírt, amit egy asszony hozott: az üres sír és az abban összehajtogatott leplek üzenetét.

Más formában, de a Feltámadott „jelei” ma is jelen vannak a világban: a hősi hit, az evangéliumi élet, az Egyház élete, amit se külső üldözések, se belső harcok nem tudnak megtörni. Az Eucharisztia eleven jelenléte állandóan vonzza magához az embereket.

Feladatunk, hogy észrevegyük a Feltámadott „jeleit” az életünkben és higgyünk benne!

Húsvétkor abban az ellentmondásos helyzetben vagyunk, hogy az elleshetetlen pillanatot próbáljuk meglesni. A Szentírás nem szól a feltámadás pillanatáról! De következtethetünk, mert János ott kezdi, hogy a hét első napján, kora reggel, amikor még sötét volt, Mária Magdolna kiment a sírhoz. Máté szerint érzékelte, hogy „az Úr angyala... elhengerítette a követ és ráült.” Az örök remegtek tőle való félelmükben, s csaknem halálra váltak. Így Jézus, mint fényektől övezetten, diadalmas lép ki sírjából. Pedig ahogy az angyalt érzékelték, ugyanúgy érzékelték volna a feltámadt Jézust is.

Tehát a katonáktól sem érzékelt, emberi szemmel nem látott, észrevétlenül támadt fel. Mint ahogy szüzi fogantatásában is az emberi érzékelhetlenség formájában - miként a harmat - lépett be az emberi történelembe, akiről Keresztelő János harminc év elmúltával is elmondhatja: „köztetek áll az, akit nem ismertek.” És ez az a pillanat, a feltámadásától a kő elhengerítéséig eltelő kisebb vagy nagyobb idő. Amikor még a főpapok pecsétje sértetlenül bizonyította Jézus halálát, pedig már föltámadt. Erre azt mondhatjuk, hogy isteni mű. Így szokott cselekedni az Isten: észrevétlenül a szenzációk mozgalmassága nélkül! És mintha csak ki akarta volna játszani az emberi okosságot és furfangot, halálának emberi bizonyítását üressé tette. Az ember úgy tudta, hogy a halál van jelen. Isten megmutatta, hogy az Élet legyőzte a halált! Isten elindítja legnagyobb műveit anélkül, hogy az ember észrevenné.

Isten elég erősnek tudja magát arra, hogy a halál emberi bizonyosságait elviselje. Az élet magán hordozza a halált. Isten „gyöngesége” erősebb az emberéknél – írja majd Szent Pál. Jézus feltámadt testén is megőrizte a halálos sebeket, nem magáért, hanem érted, hogy lássad, és ne felejtse el: Szeret téged! Hiszed?

Minden idők minden keresztényének ezt a boldogságot akarja adni. Nehézségek és megpróbáltatások közepette elég, ha Jézus szeretetére emlékezünk. Ő meg-

erősíti hitünket. Ez a hit volt az az erő, mely az első keresztényeket mély élet- és szeretetközösségben szorosan egyesítette. „A sok hívó mind egy szív és egy lélek volt.” Ez abból a „nagy erőből” született, mellyel az apostolok tanúskodtak Jézus feltámadásáról. Ez az erős hit készítette őket arra, hogy javaikról önként lemondjanak, azokat közösbe adják, így segítsék a leginkább rászorulókat, akiket Krisztusban testvéreiknek tartottak. Ez a hit kézzel fogható hit volt és tevékeny. Meghatározta életüket, nemcsak az imában, Istennel való kapcsolatukban, hanem embertársaikkal is.

Sokan vannak, akiknek életében a hit nem jár gyakorlati következményekkel. Telve vannak félelmekkel. Az ilyen kereszténység se meg nem győzi, se példát nem mutat a világnak. Új evangelizációra van szükségünk! A Feltámadott mindig kész megújítani életünket és közösségeinket. „Jézus Krisztus képes átörönni a mi unalmas sémáinkon is, amelyekbe megpróbáljuk bebörtönözni őt, és meglep a maga folytonos isteni kreativitásával.” (Evangélii Gaudium) „Ne féljete!” – mondja a feltámadt Jézus tanítványainak, az asszonyoknak, és neked is! Ahogy annyiszor hallhattuk Szent II. János Pál pápától is!

Jézus szeretetében élni félelem és aggodalom nélkül! Itt Jézus egyfajta életmódra utal, azt mondja, hogy így éljük az életünket. Mielőtt bármibe kezdenél – tanulás, munka, imádság, szentmise – bizonyosodj meg arról, hogy kölcsönös szeretet uralkodik-e közötted és a veled élők között. Ezen az alapon mindennek értéke van. Jézus a végsőkig szeretett minket és szeret ma is. Isteni örök szeretettel! Ugyanazzal a szeretettel szeret bennünket, mellyel Ő és az Atya szeretik egymást. Ez a szeretet bekapcsol minket Isten életébe. Összeköti a mennyet és a földet. „Krisztus feltámadása ennek az új világnak a hajtásait hozza mindenütt; s még ha le is nyesik, újra kihajt, mert az Úr feltámadása már áthatotta e történelem rejtett szövedékét, mert Jézus nem hiába támadt fel. Ne maradjunk az eleven remény ezen útjának a szélén!” (Evangélii Gaudium)

Érzed magadban a feltámadott élő Krisztus jelenlétét? Csodálatos a keresztény élet!

Földi István atya

FERENC PÁPA: A SÁTÁN A XXI. SZÁZADBAN IS LÉTEZIK

Tanuljuk meg az evangéliumból, hogyan küzdünk a Sátán kísértései ellen. Mindnyájunkat érnek kísértések, mert a Gonosz nem akarja életszentségünket – mondta a pápa április 11-én reggel, a Szent Márta-házban bemutatott szentmisén.

Homíliáját a Szentatya a Gonosz elleni küzdelem témájának szentelte. Kiemelte: ezzel a harccal minden kereszténynek szembe kell néznie. A Sátán sokszor megkísértette Jézust, és Jézus érezte életében a kísértéseket, csakúgy, mint az üldöztetést. Ha követni akarjuk Jézust, akkor jól kell ismernünk ezt az igazságot.

Minket is érnek kísértések, minket is megtámad a Sátán, mert a Gonosz lelke nem akarja életszentségünket, nem akarja a keresztény tanúságtételt, nem akarja, hogy Jézus tanítványai legyünk.

Mit tesz a gonosz lélek, hogy eltávolítson bennünket Jézus útjáról kísértésével? A Sátán kísértésének három jellemzője van, és nekünk ismernünk kell ezeket, hogy ne essünk csapdába. Hogyan távolít el bennünket Jézus útjáról a Gonosz? A kísértés finoman kezdődik, de azután egyre növekszik. Növekszik, és megfertőz másokat is, ráragad egyik személyről a másikra, és arra törekszik, hogy elérje az egész közösséget. Végül igazolja önmagát, hogy megnyugtassa a lelket. Növekszik, megfertőz, és igazolja önmagát.

Jézus első megkísértése csábításnak tűnik: a Sátán azt mondja Jézusnak, hogy vesse le magát a templomról, és így mindenki azt mondja majd: „Íme, a Messiás”. A Sátán ezt tette Ádámmal és Évával is. Ez a csábítás. Szinte úgy beszél, mintha egy lelkivezető lenne. Amikor elutasítják, akkor növekszik, és még erősebben tér vissza. A pápa emlékeztetett Lukács evangéliumára: amikor a Sátánt visszautasítják, akkor társakat keres magának, és gonosz lelkekkel tér vissza. Tehát úgy növekszik, hogy másokat is magával ránt. Jézus esetében is ez történt. A Gonosz megszállja ellenségeit. Ami egy csendes vízsugárnak tűnt, az dagályá nő. A kísértés növekszik, megfertőz, és végül önmagát igazolja.

Amikor Jézus a zsinagógában prédikált, ellenségei azonnal lekicsinyelték: „Ez nem József, az ács fia? Nem Mária fia? Soha nem járt egyetemre! Milyen hatalommal beszél? Nincs iskolai végzettsége!” A kísértés mindenkit magával ragadott Jézus ellen. Az önigazolás csúcspontja pedig a pap, amikor azt mondja: „nem tudjátok, hogy jobb, ha egy ember hal meg, és így megment egy népet?”

A kísértés növekszik és megfertőz másokat is. Gondoljunk például a pletykára: egy kicsit irigylem azt a személyt, és meg kell osztanom ezt az irigységet valakivel, és ezt mondom neki: Láttad...? És növekszik, egyik embert a másik után fertőzve meg. Ez a pletykák mechanizmusa, és mindnyájunkat érint ez a kísértés. Ez mindennapi kísértés.

Szelíden kezdődik, mint egy vízsugár, majd megfertőz, végül igazolja önmagát. Legyünk tehát éberek, amikor szívünkben érzünk valamit, ami végül elpusztítja az embereket. Legyünk figyelmesek, mert ha nem állítjuk le időben, akkor növekszik, és másokat megfertőz, és oda vezet, hogy igazoljuk a rosszat, mint ahogy ezek a személyek igazolták önmagukat, azt állítva, hogy jobb, ha egy ember hal meg, mint ha egy nép.

Mindnyájan ki vagyunk téve a kísértéseknek, mert a spirituális élet, keresztény életünk törvénye a küzdelem. Mert e világ fejedelme, a Gonosz nem akarja életszentségünket, nem akarja, hogy kövessük Krisztust. Talán közületek azt mondhatná valaki: „De Atyám, Ön milyen régimódi! A Sátánról beszél a XXI. században?”

A Gonosz létezik. A Gonosz létezik! A XXI. században is! Nem lehetünk naivak! Meg kell tanulnunk az evangéliumból, hogy hogyan küzdünk ellene – fejezte be péntek reggeli homíliáját Ferenc pápa.

Magyar Kurír

FERENC PÁPA TWITTER-ÜZENETEI

„Kedves szülők, tanítsátok meg gyermekeiteket imádkozni. Imádkoztatok velük együtt.”

„A nagybőjti időszak jó alkalom arra, hogy irányt változtassunk, válaszoljunk a gonosz és a nyomor kihívásaira.”

„Olyan társadalomban élünk, amelyben nincs hely Isten számára. Ez napról napra megdermeszti a szívünket.”

„Mindannyiunknak szüksége van a javulásra, hogy jobbbá váljunk. A nagybőjt segít, hogy küzdjünk hibáink ellen.”

„A nagybőjt kegyelmi idő, a megtérés és keresztységünk megélésének ideje”

„Jézus a mi reménységünk. Semmi - se a rossz, se a halál - nem választhat el bennünket szeretetének üdvözítő erejétől.”

A SZENTATYA IMASZÁNDÉKAI

ÁPRILIS

Általános imaszándék:

hogy a kormányzatok segítsék elő a teremtett világ védelmét és a természeti erőforrások helyes elosztását.

Missziós imaszándék:

hogy a Feltámadt Krisztus töltsé be reménnyel a szívüket azoknak, akiket fájdalom és betegség tesz próbára.

MÁJUS

Általános imaszándék:

hogy a média eszköz legyen az igazság és a béke szolgálatában.

Missziós imaszándék:

hogy Mária az Evangelizáció Csillaga vezesse az Egyházat, hogy hirdesse Krisztust minden nemzetnek.

A „NYITÁS” PÁPÁI VOLTAK

KIÁLLÍTÁS A VESZPRÉMI SZENT IMRE PIARISTA ÉS HELYŐRSÉGI TEMPLOMBAN

A 20. század két legnagyobb formátumú egyházfője, *Boldog XXIII. János* és *Boldog II. János Pál* közelgő április 27-i római kanonizációjának alkalmából rendezett kiállítást a veszprémi *Boldog Gizella Főegyházmegyei Gyűjtemény*. Az egyházfők életét, munkásságát bemutató, személyiségét is megelevenítő reprezentatív fotó- és festménytárlat április 11-én nyílt meg a Szent Imre Piarista és Helyőrségi templomban. A kiállítás anyagát az MTI és az MTVA (Médiaszolgáltatást Támogató és Vagyonkezelő Alap) fotóarchívumának támogatásával és Piotr Jantos krakkói fotóművész gyűjteményéből állította össze a múzeum. A kiállításon *Udvardi Erzsébet* Kossuth-díjas festőművész II. János Pál pápát idéző alkotásai is láthatóak.

Udvarhelyi Erzsébet, a Gyűjtemény igazgatója és a kiállítás kurátora elmondta: céljuk volt, hogy emléket állítsanak és tiszteljenek a 20. század két legjelesebb pápája előtt, akik befolyásolói és alakítói voltak az emberiség történetének és az Egyház újra-evangelizációs törekvésének. A Gyűjtemény igazgatója kiemelte, hogy XXIII. János *Pacem in terris!* kezdetű enciklikájában egy szétszakadt világban a békéről és a párbeszédről beszélt. És ahogy II. János Pál mondta róla: „meggyújtotta annak a hön óhajtott vágnak a lángját, hogy az emberek a föld minden részén biztonságban, igazságosságban és a jövőbe vetett reménnyel éljenek.” A békéhez vezető út első lépcsőfokaként az emberi jogok tiszteletben tartását kérte. II. János Pál pápa – aki a kelet-európai rendszerváltás alakítója és beteljesítője volt – úgy vélte, hogy XXIII. János indította el azt a fajta morális gondolkodást, hogy az államférfiak kötelességüknek érezzék az emberi jogok tiszteletben tartását és ennek köszönhető az a gondolkodásmód, amely 1989-ben lehetővé tette a kommunista rendszer erőszakmentes leváltását.

Ünnepélyes köszöntőjében *Pach Ferenc* az MTI társadalmi és nemzetközi kapcsolatokért felelős igazgatója a pápák diplomáciai szolgálatairól beszélt személyes médiaszolgálati tapasztalatai alapján – akkor kezdődött külpolitikai újságírói munkássága, amikor II. János Pált pápává választották. Nyolcvan fotó látható a kiállításon meghatározott tematikus rendszerben – mondta. II. János Pál karizmatikus egyéniségével, újfajta pápai szolgálatával – amelyben döntő szerep jutott a pápalátogatásoknak a világ minden vidékén – felhívta a figyelmet a Katolikus Egyház szerepére a diplomáciai életben. Munkássága nyomán a Vatikán szerepe, helyzete, Kelet-Európában betöltött jelentősége megváltozott. Mivel ő is kelet-európai származású volt, rendkívüli hatást tudott gyakorolni e térség népeire, politikájára, politikusaira, s ezzel elősegítette és alakította a kelet-európai rendszerváltást. II. János Pál globális méretekben gondolkodott, 104 zárandoklatot tett 129 országban, s ez egészen különbözött attól a pápai szolgálati hitvallástól, mint amit a korábbi egyházfők képviseltek. Fontosnak tartotta, hogy minél több embert mozgósítson, megfogalmazzon olyan kérdéseket, amelyekről korábban sem pápák, sem politikusok addig nem beszéltek. Egészen új módon fogalmazta meg a gazdag és a szegény országok közötti elmentéket, illetve azok feloldásának lehetőségét. Új módon szövelt szegények és gazdagok súlyos ellentéteiről, a szociális problémákról.

Márfi Gyula érsek gratulált a gyűjtemény reprezentatív kiállításához, amely megidézi a két pápa korszakalkotó, korszaknyitó személyiségét. Egyúttal köszönetét fejezte ki a MTI/MTVA-nak a támogatásért, amelyel a tárlat létrejöttét segítették. XXIII. Jánossal nem találkozott soha, mondta, de sokat olvasott róla és filmeket is látott életéről. Kispap volt

XXIII. JÁNOS PÁPA

Angelo Giuseppe Roncalli néven született Sotto il Monte-ban, 1881. november 25. 1904 augusztus 19-én szentelték pappá. Az első világháború alatt kórházi lelkész volt, majd 1921-től Rómában Hitterjesztési Kongregációhoz került. XI. Piusz pápa 1925-ben Bulgária apostoli vizitátorává nevezte ki, és püspöki méltóságra emelte címzetes érseki ranggal. 1944-ben párizsi nunciussá nevezték ki. 1953-ban kapta meg a bíborosi kalapot, s még ugyanebben az évben kinevezték velencei pátriárkává. 1958. október 28-án választották meg Szent Péter 261. utódává. Bár pápasága csak viszonylag rövid ideig – keve-

sebb, mint öt évig – tartott, mégis tudott ez alatt maradandót alkotni: teljesen váratlanul összehívta a II. vatikáni zsinatot, a katolikus egyház 21. egyetemes zsinatát, amelynek feladata az egyház reformja, valamint a többi keresztény felekezettel és a nem hívő világgal való viszonyának rendezése volt. Ezzel új korszakot nyitott a katolikus egyház történelmében. 1963. június 3-án súlyos betegség után hunyt el Rómában.

II. János Pál pápa 2000. szeptember 3-án boldoggá avatta, emléknapját október 11-én (a II. vatikáni zsinat megnyitásának évfordulóján) tartja a katolikus egyház.

165 TONNA ÉLELMISZER

BEFEJEZŐDÖTT A NAGYBŐJTI TARTÓSÉLELMISZER-GYŰJTÉS

Húsvét előtt ismét megrendezték a templomokban a tartósélelmiszer-gyűjtést, amelynek eredményéből a Karitászcsoportok készítenek húsvéti ajándécsomagokat a rászorulóknak számára. Az idei nagybőjti akció során rekord mennyiségű adomány gyűlt össze! A több mint 165 tonna élelmiszerből országosan több mint 20 ezer család részesül még az ünnep előtt. A templomokba érkező adományokat a plébániák kari-

tász önkéntesei válogatják és osztják szét a plébánia területén nehéz helyzetben élőknek. A megmaradó adományok sem vesznek kárba, ezeket az egyházmegyei karitászközpontok osztják szét hajléktalanoknak és rászoruló családoknak.

Az átlagosan 8 kg-os csomagok tartalma: liszt, olaj, rizs, cukor, tészta, konzervek, tea, készétel konzervek és édesség. Az ajándécsomagokat több helyen kiegészítették hús-

véti apróságokkal is a gyermekek számára. A Katolikus Karitászcsoport hálásan köszöni minden adományozó nagylelkű segítségét, akiknek köszönhetően évről-évre többeknek segíthet ünnepé tenni a húsvétot.

A Veszprémi Főegyházmegyeében is majdnem minden plébánia csatlakozott a kezdeményezéshez és itt is több tonna élelmiszert osztottak szét a rászorulóknak között.

KÉSZÜL A LITÉRI „OLTALOM – KÁPOLNA”

EGY ÚJABB ESÉLY AZ ÉLETNEK

A Litéri Egyházközség is csatlakozik a „Szent Péter esernyője programhoz” és hamarosan elkészül az országban a második életmentő „Oltalom Kápolna”, amelyben egy befogadó üvegszekrény és mózeskosár található.

A nehéz helyzetben lévő édesanyák itt a Szűzanya oltalmába ajánlva elhelyezhetik majd újszülöttjeiket. A tervek szerint a kosárban elhelyezett gyermek, 15 perc múlva mentőautóba kerülhet, onnét a kórházba és a megfelelő ellátás után pedig örökbe fogadhatják a gyermekekre váró házaspárok.

A munkálatok már 80%-ban befejeződtek és bíznak benne, hogy hamarosan a hiányzó költségeket is sikerül előteremteni és a használatba vétellel további lehetőség nyílik, hogy minél többen az életet válasszák.

A litéri egyházközséggel a Veszprém – Főegyházmegyei Karitászcsoport együttműködik és támogatja a kápolna kialakítását.

További információk a Balatonfüzfi plébánia honlapján olvashatók: <http://www.bfuzfoplebania.hu/liter>

CSALÁDOS NAGYBÖJTI LELKI NAP VESZPRÉMBEN

Március 8-án a Családpasztorációs Iroda szervezésében Veszprém-ben került megrendezésre az idei családi nagyböjti lelki nap. A Pádányi Katolikus Iskolába az egyházmegye minden szegletéből érkeztek családok. A program a dr. Márfi Gyula érsek által celebrált szentmisével kezdődött, amelyen számos, az egyházmegye különböző településeiről érkezett atya koncelebrált. A lelkigyakorlat vezetője Bőjte Csaba ferences szerzetes volt, aki „Uram, mit kívánasz, hogy cselekedjem?” címmel tartott előadást. Ezután Csaba testvér gyermekei adtak műsort. A nap során a felnőttek fakultációkon vehettek részt, amelyek

közös témája: „Mit tudunk segíteni az adott csoporthoz tartozóknak?“, részletei: Kapcsolatkrízis - dr. Széplaky Annamária orvos, pár- és családterapeuta; Szegénység - Szaller Péter, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat képviselőjében; Idősek – dr. Folly Éva szociálpedagógus; Elváltak - Bálint Bánk pszichológus, családterapeuta; Rendezetlen házasság – Berkes János pár- és családterapeuta. Eközben a gyerekeknek Csaba testvér tartott foglalkozást. A programot összegzés és áldás zárta. A nap folyamán gyűjtést rendeztek a dévai gyerekek javára. Lehetőség volt gyónásra és lelki beszélgetésekre is.

ÉRSEKI ÁLDÁS A CSALÁDOKRA

Gyümölcslőtő Boldogasszony ünnepe alkalmából március 23-án, a Szent Mihály Bazilikában a délelőtti szentmise végén Márfi Gyula érsek megáldotta a jelenlevőket és a Föld minden családját. Kérte, hogy mindannyian békében és szeretetben éljenek!

BÓDI MÁRIA MAGDOLNÁRA EMLÉKEZTEK LITÉREN

Bódi Mária Magdolnára boldoggá avatásáért imádkoztak március 29-én Litéren, ahol 1945. március 23-án egy szovjet katona lövései végeztek a tisztaságát és társait védő munkáslánnyal.

A megemlékezés most is a temetőben, a sírnál kezdődött, ahol Márfi Gyula veszprémi érsekkel, Szécsi Ferenc plébánossal együtt imádkozott Seregély István nyugalmazott egri érsek, valamint az idei ünnepség vendégszónoka, Bosák Nándor Debrecen-nyíregyházi megyéspüspök, és az egyházmegyéből, valamint az egyházmegyeen túlról érkezett papok és hívek. A temetőből az általános iskola udvarára zárandokoltak, a vértanúság helyszínére, ahol a vértanú

munkáslánny 2005-ben állított szobrának megkoszorúzásával, majd irodalmi műsorral folytatódott az ünnepség. Az ünnepi szentmisén Bosák Nándor püspök Bódi Magdi példáját állította a jelenlevők elé: az út célja, reménysége előttünk is áll, akik még csak félúton járunk a földi pályán. Amikor életére és életáldozatára emlékezünk és imádkozunk boldoggá avatásáért, azt nem miatta tesszük, nekünk van szükségünk arra, hogy az Egyház példaként állítsa elénk, hogy abból mi is erőt és kegyelmet meríthessünk, mondta a főpásztor.

A szertartás végén Bódi Mária Magdolna Balatonalmádiban élő unokahúga, Kovács Elemérmé emlékezett családjá nevében.

Tiszteletreméltó Bódi Mária Magdolna

1921. augusztus 8-án született Szigligeten, szegény uradalmi cseléd szülők gyermekeként. A szülők nem köthettek házasságot, így Bódi Magdolna törvénytelen, házasságon kívül született gyermek volt. Két testvére volt. Szülei nem kaptak, így nem is tudtak vallásos nevelést adni gyerekeiknek. Első áldozása után Jézus iránti elkötelezettsége fokozódott. Szeretett olvasni, ezért folyamatosan kért és kapott kölcsön könyveket a plébániától, így komoly teológiai tudásra tett szert. 17 esztendő volt, amikor Balatonfűzfőn népmissziót tartottak. Ekkor kezdett megvilágosodni előtte, hogy egészen Jézusé akar lenni. Szerzetes szeretett volna lenni, de ebben egyházzal törvénytelen származása akadályt jelentett.

A nők sorsáról aggasztó híreket hallott, ezért tisztaságuk megvédésére buzdította nőtársait, és elhatározta, hogy élete feláldozása árán is megtartja Jézusnak tett szüzességi fogadalmát. 1945. március 23-án érkeztek a szovjet csapatok Litérre. Az asszonyok az óvóhely lejárátában tartózkodtak, amikor két fegyveres szovjet katona ment oda. Egyikük a bunkerban megtámadta a társait védelmező Magdit. Ellenállt és a katonától megszabadulva menekülni igyekezett, miközben a bunker lejárátánál a többieket figyelmeztette – „Annuska, meneküljön, mert magán lesz a sor. Én már meghalok... Édesanyám, menjenek innen, én most már meghalok.” – Közben a túlsó kijáratnál megjelent a katona, akinek a szeme alatt vér szivárgott, a lány védekezésének nyoma. Magdit az udvaron meglátva azonnal lőtt. Beszámolók szerint hat lövés fűrődött a lány hátába, aki az első lövésnél megállt, a második lövésnél két karját az ég felé tárta, majd összezárta e szavakkal: „Uram, Királyom! Végy magadhoz!” Majd a zsebében lévő rózsafüzért szorította meg. Az utolsó golyó szíven találta. Arcával előreest és elhunyt. Halála után két héttel szülei szentségi házasságot kötöttek, és vallásosan éltek.

KÖNYVAJÁNLÓ

Családi Ünnepeink- Nagyböjt.

A Magyar Katolikus Családegyesület megbízásából kiadja a Harmat kiadó. 31 oldalas rövid, tömör összefoglaló kiadvány a szent 40 napról. Találunk benne tanúságtételt is egy ötgyerekes családtól, arról, hogyan éltek meg a nagyböjti időszakot, milyen szolgálatot vállaltak ezen időszakban.

Virt László: Nyitott szívvel című könyve

Márton Áron erdélyi püspök életéről és eszméiről ír. A könyvet a Teleki László Alapítvány adta ki 2001-ben. A mű Márton Áron erdélyi katolikus püspök életét és gondolkodását, értékrendjét mutatja be. Róla kialakult kép: a gondolkodó és cselekvő püspök. A könyv úgy mutatja be az olvasónak Márton Áront, mint aki úgy erősíti a nemzeti identitást, hogy az ő életműve által egymásra találhatnak magyarok és románok, úgy erősíti a keresztény identitást, hogy egymásra találhatnak keresztények és zsidók.

Barsi Balázs OFM: Húsvéti stációk találkozások a feltámadással című könyvét az Új Ember kiadó adta ki 2011-ben.

E „zarándoklat” stációi Jézus tanítványaival való találkozást idézik elénk, amelyre a feltámadás és a mennybemenetele között került sor az Újszövetség tanúsága szerint. Érdemes átélmélnünk ezen stációkat húsvét után.

Barsi Balázs itt olvasható írásai ahhoz nyújtanak segítséget, hogy egyre több keresztény közösségben váljék gyakorlattá a húsvéti stációjárás.

P. Temesi József S. J.- Tanúságtétel liliummal, vérrel című könyvét a Szent Gellért kiadó adta ki. A könyv egy ismeretlen gyári munkaslányról szól, aki 1945 tavaszán élete feláldozásával tett tanúságot Jézus Krisztusról.

A könyv adatgyűjtemény formájában és nem életrajzként dolgozza fel Bódi Mária Magdolna életét. Értékes, mert igaz minden szépítés és ítéletformálás nélkül. Hiteles, magáért beszélő mű.

CD AJÁNLÓ

URAM, KIRÁLYOM, VÉGY MAGADHOZ!

Bódi Mária Magdolna élete és vértanúsága

A Kitelez Zenekar Szimfonikus Rockballadája

A lemez 2013 Karácsonyán szerzői kiadásban jelent meg.

Elkészülését és megjelenését támogatta a Bódi Mária Magdolna Alapítvány, a Veszprémi Érsekség, Dr. Seregély István nyugalmazott egri érsek.

A szépen bontakozó Bódi Magdi kultusz jelentős mozzanata ennek a Cd-nek a megjelenése.

Ez a hanghordozó Barcsi Zsolt szöveggönyvéjét és zenéjét tartalmazza kiváló zenészek, szólisták, felnőtt- és gyermekkórus közreműködésével.

Ez a Bódi Magdi CD több, mint zene.

Imádság is, amelyben elővételben felcsendül valami abból az „új énekből”, amelyet „a földről megváltott száznegyvennégyezer” énekel a Bárány trónja előtt (vö. Jel L4;3). És hitvallás is, tanúságtétel a szüzi tisztaságot értékelő, annak védelmében a halált is vállaló krisztusi Szeretet mellett.

Megvásárolható a Szalézianum Könyvesboltjában.

MINISTRÁNS TALÁLKOZÓ

A Veszprémi Főegyházmegye kispapjai idén is megszervezték a Ministráns Találkozót. A Hittudományi Főiskolára március 22-én az egyházmegye egész területéről várták a ministránsokat és lelképásztoraikat. Rengeteg programmal készültek, játékokkal, versennyel, előadásokkal várták a résztvevőket.

A találkozó szentmisével kezdődött, melyet dr. Márfi Gyula érsek celebrált a jelen levő paptestvérekkel.

A délelőtti közös szentmise után a találkozón résztvevő több mint 300 ministráns csapatokba szerveződve több helyszínen, akadályversenyen és más ügyességi játékokban mérkőzhetett meg. A különböző állomáshelyeken más-más feladatokkal készültek a kispapokkal együtt a Veszprémi Főegyházmegyei Ifjúsági Iroda, a Szaléziánium munkatársai és a Hittudományi Főiskola hallgatói. Kipróbálhatták tudásukat és ügyességüket mocsárjárásban, labirintusban, kóstolhattak bibliai ételeket, beöltöztethettek egy atyát valamint Érsek atyával is lehetett pingpongozni.

A nagyobbak pedig előadásokon vehettek rész a következő témában: Cséry Gergő nemesgulácsi plébános Liturgia és művészet címmel tartott előadást, Dióssy Iván atya a papi hivatásról beszélt, Bálint Bánk pszichológus előadásának címe: Elköteleződés „tetoválástól a házasságig”. Utána lehetőség nyílt a személyesebb beszélgetésekre is.

A ministráns találkozó mindig nagy élmény a fiatalok számára nem beszélve arról, hogy alkalmat jelentett egymás megismerésére, barátságok kialakítására. A résztvevőknek lehetőségük nyílik arra, hogy a játékok során mind újabb ismereteket szerezzenek, kamatoztassák értékeiket, felismerjék igazi szolgálatuk lényegét.

A találkozó eredményhirdetéssel, közös imádsággal és dr. Varga István rektor áldásával zárult.

A támogatóknak köszönhetően minden résztvevő kapott emléke ajándékot. Az áldás után fáradtan, de élményekkel gazdagodva térhettek haza a gyerekek.

ERDÉLYI NAPOK PROGRAMSOROZAT

A Pannon Egyetem Modern Filológiai és Társadalomtudományi Kara számos városi partner bevonásával 2014. március 31 – április 5-ig szervezte meg az Erdélyi napokat Veszprémben. Az immár 4. alkalommal megrendezett programsorozatra Erdély jeles tudósait, művészeit hívták meg. Az egyhetes rendezvénysorozat keretében színházi és bábszínházi előadásokon, hangversenyeken, előadásokon, tudományos tanácskozásokon, filmvetítéseken és kiállításokon vehettek részt az érdeklődők. Az idei év gazdag programkínálatának bővítéséhez a város szinte összes kulturális intézménye és az Érsekség is csatlakozott.

Az Erdélyi Napok előrendezvényeként Márton Áronról, Erdély egykori püspökéről nyílt tárlat a Szaléziánumban március 27-én. Vízi Zakariás kolozsvári címzetes esperes emlékezett meg Márton Áronról, majd Maksay Ágnes dokumentumfilmjét tekinthették meg a résztvevők Áron püspök boldoggá avatási peréről. A vetítés után Kuzmányi István, a Magyar Kurír főszerkesztője vezetett beszélgetést Csiszár Klára teológussal és Vízi Zakariás esperessel.

A Laczkó Dezső Múzeumban Ácsolt fatornyok – védelmező templomok címmel nyílt kiállítás március 31-én. A kiállítás megnyitóján dr. Márfi Gyula

érsek a templomok jelentőségéről, egyházi, vallási szerepéről beszélt. Felhívta a figyelmet egyház szavunk egykori kettős értelmére, mikor még egyaránt jelentette a hívők közösségét és a templom épületét is.

A Szaléziánumban a Márton Áron kiállításhoz kapcsolódóan került bemutatásra a "Szigorúan ellenőrzött életek" c. dokumentumfilm. A vetítés után Erhardt Ágoston, a MTVA vezető szerkesztője beszélgetett Petényi Katalinnal és Kabay Barnával, a film rendezőivel, valamint dr. Molnár Jánossal, a film történész szakértőjével. A film drámai sorsokon keresztül mutatja be a román kommunista diktatúra ördögi mechanizmusát, a Securitate működését, a vallás, az etnikai kisebbségek, az emberi méltóság elleni támadásait, és ezzel szemben a belső szabadság, morális felelősség, hit és hűség erejét, mely az áldozatok erőforrása volt kiszolgáltatottságukban. Kortanúk vallo-másain és a Securitate dokumentumain keresztül megrendítő képet nyújt a múlt szenvedéseiről, kollaborálásról, hűségéről és árulásról.

Az Érseki Palota adott otthont A test mint antropológiai tér című nemzetközi konferenciának. A különféle szekciókban olyan előadók szerepeltek, mint Csányi Erzsébet, Földes Györgyi, Csehy Zoltán, Horváth-Futó Hargita, Berszán István, Kocsiszy Éva, Német Zoltán és Selyem Zsuzsa.

Márton Áron kiállítás

Megnyitó a Laczkó Dezső Múzeumban

Konferencia az Érseki Palotában

Csiszár Klára, Vízi Zakariás és Kuzmányi István

Erhardt Ágoston, Kabay Barna, Petényi Katalin és dr. Molnár János

FEJLESZTÉSEK A TAPOLCAI PLÉBÁNIÁN

Terveket körvonalaztak a tapolcai egyházi objektumok felújításáról. A Veszprémi Érseki Hivatalban történt megbeszélésen részt vett dr. Márfi Gyula érsek; dr. Mail József gazdasági helynök; Rajmon Viktor építész; Laszovicza Jenő országgyűlési képviselő, a megyei közgyűlés elnöke; Császár László, Tapolca Város polgármestere; Papp Zoltán Tapolca Város főépítész; Szakács Péter plébános Tapolca.

A komplex közösségi tér kialakításának ötletét a Néri Szent Fülöp által szervezett oratóriumok inspirálták. A projekt során a Tapolcai Római Katolikus Plébánia területén egy kedvelt lelkeségi találkozó helyet szeretnének kialakítani a város és környéke lakóinak.

Időrendben az elsők az ún. ifjúsági házban lelkészlakásokat fognak kialakítani, majd a Legényegylet volt épületében hoznak létre közösségi programok (színdarabok, hangversenyek, iskolai, óvodai ünnepek stb.) rendezésére alkalmas helyiséget. Ezután kerül sor a plébániaépület felújítására és zárandokszállások létrehozására is.

A projekt célja, hogy az infrastrukturális fejlesztések által Tapolca és környéke lakóinak hitéletének élénkítése által összetartó közösséget építsenek. Közösségi terek kialakításával a régió lakosságát, civil szervezeteit bevonják a megvalósítandó programokba.

Az "Oratórium" projekt törekszik a plébánia és a város fejlesztési koncepciójának kölcsönös összehangolására is. Sajátosan kapcsolódna a város korábbi projektjeinek megvalósítása során felújításra került szomszédos ingatlanokhoz: többek között a közeli P+R parkoló használatához záran-

dokbuszok részére, tematikus kapcsolódás kialakítása lenne lehetséges a felújított Tópart és környékbeli intézmények városi rendezvényeihez. Karakterisztikus kapcsolódás lehetséges a régió turisztikai fejlesztési irányvonalaihoz: kerékpáros, gyalogos programok szervezése a zárandokszállásra érkezőknek, a környékbeli szőlőhegyi kápolnák látogatása bőrkóstolóval, kikapcsolódás a felújításra kerülő strandfürdőben.

FELÚJÍTOTTÁK A TIHANYI APÁTSÁGI TEMPLOMOT

Az apátságot 1055-ben alapították, barokk temploma egy középkori altemplomra épült rá. A bencés rend 1990-ben kapta vissza a plébániát, majd négy évvel később a monostort is, amelynek jelenleg kilencfős a szerzetesi közössége. A templomot 145 millió forintos állami támogatással újították fel.

Az eredeti barokk stílushoz igazodva burkolták a templom padozatát, megújult az épület lábazata, padjai, valamint a templomhajó faborításai. Megújult a világítás és a hangosítástechnika is, valamint a templom alatti kriptá is új téglaburkolatot és világítást kapott. A beruházás második ütemében az év végéig elkészül a templom nyugati homlokzatának festése, nyílászárókat cserélnék a rendház egyes részein, valamint restaurálják a kriptá sírfeliratait.

Március 21-én a Szent Benedek ünnepi szentmise keretében dr. Márfi Gyula érsek megáldotta a felújított apátsági templomot. Homíliájában a rendalapító Szent Benedekről beszélt.

Szent Benedekben különösen is tisztelhetjük a bölcs és kiegyensúlyozott embert, aki szerette a magányt, a befelé fordulást, de közösséget is szervezett, tanított és jótékonykodott, vagyis egységbe hozta a munkát és az imádságot. Gondja volt arra, hogy szerzetestestvéreinek legyen idejük az olvasásra, a pihenésre, az alváásra is. Jézus példáját követve szervezte a közösség életét. Benedek a béke és a csend embere volt. Sok-sok veszélyhelyzetnek volt kitéve ő és rendje is abban a korban, de még személyes életveszélyben is megőrizte lelke nyugalomát. Erejét az elmélkedések csendjéből merítette. Végül Szent Benedek közbenjárását kérte az érsek, hogy ki-ki a maga területén tudjon kiegyensúlyozott, Isten- és emberszerető keresztényé válni.

Március 22-én ünnepélyesen is megtörtént a templom átadása. Ez alkalomból méltó átadási ünnepséget rendeztek jeles közéleti személyiségek részvételével. Köztük köszöntőt mondott Balog Zoltán az Emberi Erőforrások Minisztériuma vezetője, Konráth Károly, a Belügyminisztérium parlamenti államtitkára, Korzenszky Richárd perjel és Mihályi Jeromos bencés szerzetes. Az ünnepségen közreműködött a tihanyi plébánia énekkara Varró Krisztina vezényletével.

Korzenszky Richárd perjel beszédében hangsúlyozta, hogy a munkához gondos tervezőkre, felügyelőkre van szükség és nagyon sok háttérmunkásra. Szent Ágostont idézte, aki egy templomszentelési ünnep alkalmából az épület egymásra épülő, a falakat összetartó köveinek szimbolikáját alapul véve kiemelte: minden építkezésben a legfontosabb az emberi erők összefogása. Jézus arra int minket, hogy szeressük egymást. Mert bár különbözőek vagyunk, mégis tudnunk kell összhangot teremteni egymással, s mindannyiunknak építeni kell – kőből élő szentegyházat, házaikkal, otthonainkkal hazát, életet, mutatott rá.

FÉRFI KÖZÖSSÉGEK TALÁLKOZÓJA

A veszprémi Szent Mihály főplébánia Szent József nevét viselő Férfi Társaság meghívására 2014. március 8.-án Veszprémbe látogatott a váci és rimóci Katolikus Férfi Társaság. A veszprémi Férfi Társaság tavaly alakult meg Nagy Károly apátkanonok kezdeményezésére. A három férfi közösség 77 tagja a Vár emelkedőin részletesen megismerkedett a helyi műemlékek-

kel majd, dr. Márfi Gyula érsek, Beer Miklós püspök és Nagy Károly apátplébánossal koncelebrált szentmiséjével kezdték találkozójukat.

A vendégek a nap folyamán megismerkedtek a veszprémi egyházi értékekkel, és zárásként együtt imádkoztak egymásért, családjaikért és a magyarázért vendéglátóikkal.

A MAGYAROK NAGYASSZONYA PLÉBÁNIATEMPLOM HÍVEINEK ZARÁNDOKLATA

A veszprémi Magyarok Nagyasszonya plébániatemplom egyben Mindszenty emléktemplom is. Schall Tamás plébános vezetésével március 15-én Mindszenty szülőfalujába, Csehimindszentre zarándokoltak a plébánia hívei. A szentmisében imádkoztak Mindszenty boldoggá avatásáért, majd Dér Péter helybéli plébános megismertette őket a faluval, megtekintették az egykori bíboros emlékházát is.

ELŐDEIRE EMLÉKEZETT A VESZPRÉMI FŐPÁSZTOR

A Szent Mihály Bazilikában nagybőjt első vasárnapján a Márfi Gyula érsek által celebrált ünnepi szentmisében megemlékeztek elődeiről, Mindszenty Józsefről és Tóth Tihamérről. Mindkettőjüket március elején nevezték ki a Veszprémi Egyházmegye főpásztorává. Mindszenty Józsefet 70 éve, 1944. március 4-én, míg Tóth Tihamért 75 évvel ezelőtt, 1939. március 3-án nevezték ki a veszprémi egyházmegye püspökének.

ELŐADÁSOK A VESZPRÉMI KÉSZ SZERVEZÉSÉBEN

A közelmúltban két rendezvénynek adott otthont a Padányi Katolikus Gyakorlóiskola a KÉSZ Veszprémi Csoportjának szervezésében.

Március 19-én Csáky Pál író, politikus volt a Keresztény Értelmiségiek Szövetsége veszprémi szervezetének vendége, aki egy felvidéki író társa, Dunajszky Béla kíséretében érkezett.

Csáky Pál „Magyar sorsok – elorozott haza” címmel tartott előadást, nemrég megjelent könyve (Csend és lélek) kapcsán.

Április 3-án Székely János, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye segédpüspöke, „Jászol és kereszt” címmel tartott nagyböjti elmélkedést.

„Minden nagyböjti utunknak fő célja, hogy oda tudjunk lépni az Úristen forrásaihoz, jászolához és keresztjéhez – a jászol alázatához, a kereszt áldozatához. Hogy oda tudjunk lépni a kereszt tövéhez, Isten szeretetének kiáradó forrásához, s az üres sírhoz, ahol legyőzte a halált, ahol fölragyogott az Élet fényessége.”

IMAKILENCEDET TARTOTTAK SZENT JÓZSEF TISZTELETÉRE NEMESAPÁTIBAN

A Nemesapáti Nyugdíjasok Egyesülete és a település Önkormányzatának szervezésében imaórát, népi liturgiát tartottak kilenc napon át.

Szent József, kérünk téged, légy számunkra igaz és felelős példakép, férfi- és apa-modell, melyre nagy szüksége van a mai világnak, hogy megmentse családjainkat és a családok harmóniában éljenek – imádkozták a nemesapáti kultúrházban kilenc napon át (a többi imával egyetemben) a helyi nyugdíjas egyesület tagjai.

Az imakilenced Szent József-napi szentmisével ért véget a nemesapáti plébánia-templomban.

BEFEJEZÉSÉHEZ KÖZELEDIK A HEGYMAGASI LENGYEL-KÁPOLNA RESTAURÁLÁSÁNAK ELSŐ ÜTEME

A Balaton-felvidék egyik legszebb helyén, a Szent György-hegy oldalában álló barokk kápolna 1760 körül épült a Tóti-Lengyel család jóvoltából. Csodával határos módon a kápolna és barokk berendezése átveszelte a történelem viharait és ma is teljes egészében érintetlen állapotban tükrözi mesterei műgondját és szakértelmét.

Az idő vasfoga azonban kikezdte a kápolna berendezését, amely teljes egészében fából készült. A restaurálás gondolata és szükségessége már a 90-es években, felmerült, de nagyobb lendületet csak az ezredforduló után vett. Egy 2013-as pályázatból, valamint adományokból igyekszik az egyházközség megvalósítani a felújítást, hogy újra teljes pompában hirdesse Isten dicsőségét- és az építők hitét-mondta el Cséri Gergő plébános.

NAGYBÖJTI LELKINAPOK, LELKIGYAKORLATOK

A nagyböjti szent időszak évenként visszatérő gyakorlatai között most is sikere volt a hagyományos triduumnak a veszprémi Magyarok Nagyszszonya plébániatemplomban, amelyet az idén P. Bátor P. Botond, a Pálós Rend tartományfőnöke tartott. Botond atya rendjének történetéből és lelkiességéből kiindulva adott segítséget keresztény életünk megújításához.

Háromnapos nagyböjti lelkigyakorlatot tartottak Balatonalmádiban a Szent Imre-plébániatemplomban. A lelkigyakorlatot Berkes Péter, Alsó-örs plébánosa vezette Szabó János atya meghívására.

A veszprémi Szent László templomban Brenner József a Boldog Gizella Szeminárium spirituálisa tartotta 3 napon keresztül az elmélkedéseket Vasáros József plébános meghívására.

Lelkinapot tartottak az Érseki hivatal, valamint a veszprémi várban működő egyházi intézmények dolgozóinak is. Az elmélkedéseket dr. Mail József apátkanonok, gazdasági helynök, valamint Nagy Károly apátkanonok tartották a Szaléziánumban, a ferences templomban keresztül és szentmise zárta a programot. A szentmisét Márfi Gyula érsek mutatta be.

A Magyar Kolping Szövetség országos lelkinapjára került sor 2014. április 5-én, szombaton, a Veszprémi Hittudományi Főiskolán – az alapító Kolping Adolf ereklyéjének jelenlétében – Kövesi Ferenc országos főprézes, valamint Fodor Balázs várpalotai plébános, a nyugat-magyarországi Kolping-régió prézese vezetésével. A lelkinapon az ország 15 Kolping-családjából mintegy 300 fő vett részt. Az elmélkedések után a szentmisét az Árpád-házi Szent Margit-templomban Márfi Gyula érsek a jelen lévő prézes atyák koncelebrálásával mutatta be.

NAGYBÖJTI LELKINAPOK, LELKIGYAKORLATOK

Virágvasárnap este kezdődött a háromnapos lelkigyakorlat a Szent Mihály Bazilikában. Az elmékedéseket Dékány Árpád Sixtus O.Cist. zirci apát mondta. A szentmisékben együtt koncelebrált vele Márfi Gyula érsek is.

A veszprémi Padányi iskola alsó tagozatosainak a Szaléziánumban tartották a szokásos nagyböjti lelkinapjukat. A meghívott előadók ezúttal ciszter atyák voltak, Huszár Lőrinc zirci és Imrefi Mór olaszfalui plébános tartott elmékedést a gyerekeknek. A délelőtti folyamán megnézték a Sík Sándor kiállítást, valamint kézműveskedtek a pincében. A lelkinap szentmisével zárult a Szent Mihály Bazilikában, amelyet az iskola lelki igazgatója, Takáts István atya mutatott be.

OVIS KERESZTÚT

A Szent Margit óvoda dolgozói és óvodásai családjukkal keresztutat jártak Veszprémben. Az óvodától a Margit-romokig tartó imádságos úton László Dezső atya az óvoda lelki igazgatója vezetésével emlékeztek Jézus szenvedéstörténetére.

KERESZTUTAT JÁRTAK VESZPRÉM BELVÁROSÁBAN

Fájdalmas pénteken immár harmadik alkalommal rendezték meg a városi keresztutat Veszprémben. A Károly templomtól a Bazilikáig Nagy Károly apátkanonok vezetésével fiatalok és idősök együtt járták végig Jézus keresztútját. A menethez csatlakozott Márfi Gyula érsek is. A Bazilikában Károly atya örömet fejezte ki, hogy ilyen sokan fontosnak tartották, hogy kivigyék az Örömhírt az utcára is a templom falai közül. Elmékedését követően Érsek atya áldásával zárult a szertartás.

VIRÁGVASÁRNAP

Barkaszenteléssel kezdődött a szertartás Virágvasárnap a Szentháromság téren. Ezt követően kispapjai asszisztenciájával szentmisét mutatott be Márfi Gyula érsek Urunk jeruzsálemi bevonulásának emlékére a Szent Mihály Bazilikában, melyen a főegyházmege papnövendékei a Szent Mihály Kórusral elénekelték a Passiót.

HÚSVÉT A REMÉNY ÜNNEPE

Az Úr Jézus halála és feltámadása mindannyiunknak gazdag mondanivalót kínál. Ezek közt egyáltalán nem utolsó a remény gondolata.

1. Húsvét a remény kimeríthetetlen forrása a bűnös embernek. Pedig úgy tűnik, hogy a bűn az ember egyik legreménytelenebb ügye. Melyikünk ne élte volna át Szent Pál szavainak igazságát: „...bár a jót szeretném tenni, a rosszra vagyok kész. A belső ember szerint az Isten törvényében lelem örömet, de tagjaiban más törvényt észlelek, s ez küzd értelmem törvénye ellen, és a tagjaiban lévő bűn törvényének rabjává tesz” (Róm 7,21-23).

A saját kicsinységét, törekenységét és magányosságát átélő zsolttáros is akkor érzi magát a legreménytelenebb helyzetben, amikor a környezetében fellelt és ostromozott gonoszságot saját lelkében is tetten éri. Ekkor döbben rá leginkább, mennyire ki van szolgáltatva Isten irgalmas szeretetének, és ekkor fogalmazza meg e gyönyörű sorokat: “A mélységből kiáltok, Uram, hozzád, - Istenem, figyelj a szómlra! - Ha bűneinket, Uram, felrovod, - Uram, ki az, aki előtted megállhat?” (Zsolt 129,1-3).

A mai liberális gondolkodás megpróbál visszatérni a rousseau-i gondolatokhoz, hirdetve az ember természetes büntelenségét, miközben a tényleges bűnök jó részét egyszerűen „másságnak”, az igazi jó „egyenrangú alternatívájának” tekinti. Mások pedig - a keleti vallások hatására - önmegváltásról, önfeloldozásról álmodnak.

Ezek a kísérletek azonban kezdettől fogva halálra vannak ítélve. Dosztojevszkij nagy regényei vagy Arany János balladáit kitűnően szemléltetik: sem a büntudat elfojtása, sem az önerőből történő megigazulás nem járható út. József Attila “A bűn” című versében ugyan megpróbálja feloldozni magát (“Én istent nem hiszek, s ha van, - ne fáradjon velem; - majd én feloldozom magam; - ki él, segít nekem.”), de később maga is bevallja, hogy ez nem sikerült:

*„A bűn az nem lesz könnyebb,
hiába hull a könnyed.
Hogy bizonyág vagy erre,
legalább azt köszönjed...”*

*Megcsaltak, úgy szerettek,
csaltál s így nem szerethetsz.
Most-hát a töltött fegyvert
szorítsd üres szívedhez.”*

(Tudod, hogy nincs bocsánat)

A hívő keresztény számára azonban a húsvéti misztérium egyik alaptanítása éppen ez: van bocsánat, van feltámadás, van bűneinkből való újjászületés annak a Krisztusnak kegyelméből, aki „vétkeinkért halált szenvedett és megigazulásunkért feltámadt” (Róm 4,25). A büntől való szabadulás reményét erősítik Jézusnak a kereszten mondott szavai, amelyekkel imádkozik keresztre feszítőiért, illetve mennyországot ígér a jobb latornak. De nincs-e jelzésértéke annak is, hogy feltámadása után először egy bűneiből feltámasztott asszonynak, Mária Magdolnának jelent meg (vö. Mk 16,9)? És nem csodálatos-e hogy a legelső húsvéti ajándék, amelyet maga Jézus nyújtott át tanítványainak, éppen a bűnbocsátó hatalom volt?

Ismerjük a szavakat: „Vegyétek a Szentlelket! Akinek megbocsátjátok bűneit, az bocsánatot nyer...” (Jn 21,22-23).

Nem csodálkozhatunk azon, hogy a húsvéti örömeinek egyenesen „szerencsés vétekről”, „boldog bűnről” beszél, amely egy csodálatos Megváltót hozott a földre. Húsvét ünnepe azt mondja a bűnös embernek: ne alkudj meg bűneiddel, de el se csüggedj, mert bűneink bármily nagyok, Isten irgalma még nagyobb!

2. Húsvét a remény forrása a szenvedő embernek is. Aligha kell bizonyítani, hogy a szenvedés kiküszöbölése az ember számára mennyire reménytelen vállalkozás.

Buddha egyenesen azt állította, hogy „minden, ami létezik, szenvedés forrása”, nemcsak a rossz, hanem a jó is, mert az elvesztésétől való félelem fájdalmat okoz. Buddha éppen ezért azt ajánlotta követőinek, hogy oltás ki lelkükből az életszomjat, a boldogság utáni vágyat, és a teljes közömbösség állapotába jutva vértézzék fel magukat a szenvedés ellen. (Valószínűleg hasonló elveket vallott Buddha kortársa, a Kr. e. VI. században élt kínai Lao-ce is.) - Mások a test megedzésében, a fakírság iskolájának elvégzésében látják a fájdalom száműzésének lehetőségét. Ezeknek a törekvéseknek az a legfőbb hibájuk, hogy - miközben érzéketlenné teszik az embert a szenvedésre - érzéketlenné teszik az öröme is.

Az örömhírt (evangéliumot) hirdető Krisztus ezért nem lehetett sem élettágadó, sem fakír. De még kevésbé követhette a modern nyugati világ útját, amely a fájdalomcsillapítók és az élvezeti cikkek mértéktelen fogyasztásában keresi a megoldást. Ezek a módszerek - még ha pillanatnyilag elűzik is a fájdalmat - hosszú távon megsokszorozzák azt.

A szenvedés problémájának megoldását egyedül Jézus húsvéti misztériumában találjuk meg: aki Jézussal együtt vállalja a szenvedést és a halált, az eljut a feltámadás dicsőségére. Az Üdvözítővel együtt szenvedő ember olyan lesz, mint egy Michelangelo-szobor, amelyet sok véső farag, de a fájdalmas kalapácsütések nyomán milliók gyönyörűségére csodálatos mű születik. De hasonlíthatjuk a krisztusi embert ahhoz a gyümölcsfához is, amelyet beoltanak, és a fájdalmas beavatkozás nyomán megterem rajta az ízletes gyümölcs. Ha pedig az Úr Jézus szavainál akarunk megmaradni: az ő tanítványa olyan, mint az elvetett búzaszem, amely elrothad ugyan a földben, de utána sokszoros termést hoz.

(A fentiekkel kapcsolatban érdemes elolvasni Babits Mihály „Psychoanalisis christiana”, illetve Tóth Árpád: “Isten oltó kése” című versét.)

Ami pedig a legvigasztalóbb: a keresztény ember szenvedéseivel nemcsak saját bűneiért vezekelhet, nemcsak önmagát nemesítheti, hanem mások üdvösségét is munkálhatja. Nyomába léphet Jézusnak, aki a mi bűneinkért szenvedte sebeit (vö. Iz 53,5); követheti Szent Pált, aki örömmel szenvedett híveiért, hogy “kiegészítse testében, ami még hiányzik Krisztus szenvedéséből az Egyház javára” (vö. Kol 1,24).

A hívő ember már itt a földön eljuthat a Jézussal való azonosulásnak arra a fokára, amelyben át tudja élni Dsida Jenő 17 éves korában írt „Golgotán” című versének gyönyörű sorait:

„Szépen szerettem ezt a világot,
ezért teszek most ilyen nagyot:
mindent adva és semmit se kérve,
fájdalmas szépen meghalok érte,
– de harmadnapra – feltámadok.”

Nem kevésbé szépek Sík Sándor „Ne félj!” c. költeményének sorai:

<i>“Ember, ne félj a rossztól! Arkangyal áll a poszton, Van, aki hallja hangod: Szabadíts a gonosztól. Ne félj a fájdalomtól: Nem kontár kése koncol,</i>	<i>Próbált sebész az Isten; Megiffodol, ha boncol. A halál is csak ennyi. - Ne félj elébe menni. - Édesapád az Isten, Röpkül eléd, ölelni.”</i>
---	---

3. Végül szólnunk kell húsvétal kapcsolatban a **küszködő ember** reményéről is éppen azért, mert látszólag minden elpusztul egyszer, és minden erőfeszítésünk fölösleges. “Minden hiábavalóság! Mi haszna az embernek minden fáradozásából, amit magára vállal a nap alatt?” – így fogalmazza meg az ószövetségi bölcs a földhözragadt ember egyik legalapvetőbb tapasztalatát (Préd 1,2–3).

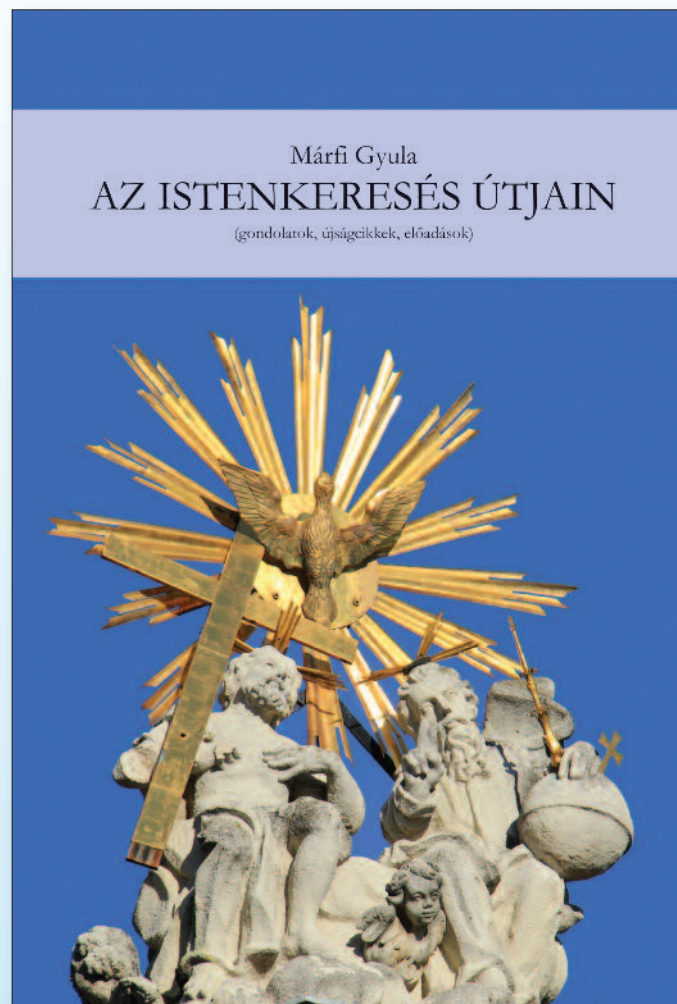
Minden alkotásunk ki van téve a pusztulásnak. Kincseink megrozsdásodnak, vagy jön a tolvaj, és ellopja őket. Hatalmas természeti csapások egyik pillanatról a másikra évezredek munkáját tehetik tönkre emberek ezreivel együtt. „Minden avul, minden romlik, – Márványvár is összeomlik. – Bíbor leplek ronggyá válnak, - Dicsőségek füstbe szállnak” – mondja Gárdonyi Géza (Írás a Bibliába). De még ha meg tudjuk is őrizni egy mulandó földi élet idejére kincseinket, akkor is elragad tőlük a halál.

Nem lehet kizárni sem a nukleáris háborút, sem egy olyan kozmikus katasztrófa veszélyét, amely után senki sem marad a Földön, aki megkérdezze: minden, amit az ember alkotott, mire volt jó?

Ha pedig figyelmünket az Egyház jövőjéért folytatott küzdelemre irányítjuk, bizony sokszor úgy tűnik, hogy ez is reménytelen. Vértanúk halála, misszionáriusok hatalmas áldozatvállalásai, lelkiismeretes papok, szülők és nevelők erőfeszítései ellenére a világ lakosainak csak harmadrésze keresztény, és azoknak is mindössze 12–13 százaléka gyakorolja a vallását. Különösen veszélyeztetett helyzetben van az ifjúság. Sokszor úgy érezzük: alkalmazhatunk bármilyen modern módszereket, rostosra beszélhetjük a szánkat, keresztre feszíthetjük magunkat, akkor sem tudunk jelentős sikereket elérni. Sőt újra meg újra át kell élnünk a kedves tanítványai által elhagyott mester fájdalmát is.

A húsvét mindezen tapasztalatok ellenére reménnyel tölt el és erővel ruház fel bennünket.

Remélhetjük azt, hogy – Krisztus Urunk kereszthalálának és feltámadásának köszönhetően – semmi sem vész el, ami érték. Nemcsak az ember belső értékei maradnak meg, vagy kelnek életre a megtérés által, hanem életre kelhetnek elveszettnek hitt alkotásai is. Ha tetteik elkísérik az üdvözülteket a mennyországba (vö. Jel 14,13), elkísérhetik őket alkotásaik is. Ha a trónon ülő Isten újjáalkot mindent (vö. Jel 21,5), miért ne alkotná újjá kisgyermekének, az embernek tönkrement műveit is?

És biztosak lehetünk abban is, hogy egyetlen jószándékú erőfeszítésünk sem felesleges. Lehet, hogy gyermekünk, testvérünk, tanítványunk, akiért sokat imádkoztunk, dolgoztunk és vezekeltünk, egy időre elhagy minket, de amit tettünk, az valahol és valamikor kamatozni fog. „Ennyi könny és imádság gyermeke nem veszhet el” – mondta Szent Ambrus Szent Mónikának, amikor az éppen fiát, Ágostont siratta. És Ágostonból az Egyház egyik legnagyobb szentje lett.

Nekünk hinnünk kell a csodálatos halfogásban akkor is, ha előző éjjel semmit sem fogtunk (vö. Lk 5,1–11). Szemünk előtt kell lebegnie annak a Jézusnak, aki közvetlenül elítéltetése előtt azt mondta: “Ítélet van most a világon. Most vetik ki ennek a világnak a fejedelmét” (Jn 12,31). Ugyanez a Krisztus küszöbön álló megaláztatásakor is tudott saját megdicsőüléséről beszélni (Jn 12,23); mielőtt magára maradt volna, arról szölt, hogy „mindeneket magához vonz” (Jn 12,32); közvetlenül a teljes kudarcnak látszó halála előtt pedig azt mondta: „Beteljesedett” (Jn 19,30).

A keresztény ember sosem csügged el, mikor átél valamit Jézus nagypénteki (látszólagos) kudarcából, mert tudja, hogy nagypéntekre – az ő Krisztussal egyesült életében is – a húsvét diadala következik.

(részlet Dr. Márfi Gyula érsek nemrégiben újra megjelent, „Az Istenkeresés útjain” című könyvéből. A kötet megvásárolható, illetve megrendelhető a Szaléziánumban.)

„HA LELKIISMERETESEN VIRRASZTUNK...”

Angolkisasszonyok

Az 1992-es esztendő egyik fontos egyházi eseménye volt, mikor 42 éves kényszer-szünet (a szerzetesrendek feloszlatása) után visszatérhettek Veszprémbe az angolkisasszonyok.

„Az Úr mellettek marad és megsegít benneteket” – idéződték fel a rendalapító Ward Mária korokon átívelő üzenetének ismét aktuálisá emelkedett szavai a reményteljesnek gondolt újraindulás ünnepi pillanataiban. A Ranolder János (1849-1875) veszprémi püspök által 1860 őszén alapított Veszprémi Angolkisasszonyok „Sancta Maria” Intézetének a jövője ugyan még a rendszerváltozás „hullámaiban” eléggé bizonytalannak látszott, de Ward Mária szavai fellángoltak sokak szívében, akik egykor az intézethez kötődtek. Az érkező kis közösség négy tagja, Molnár M. Edit, Pollmann M. Anna, Bércesi M. Matild, Todavcsics M. Teréz nővérek újra hozzákezdtek a szerzetesi élet megszervezéséhez a Regina Mundi templom melletti egykori rendházuk visszakapott területén. A közösséghez külső tagként csatlakozott hamarosan Varga Irma nővér (a Károly-templom sekrestyése).

Tihany

Novemberben Tihanyban is az újjáéledés reménykedése töltötte be a bencés apátság templomát: a névadó, Szent Ányos névünnepe-n búcsút tartottak, az ünnepi szertartást Csóka Gáspár, a pannonhalmi monostor al-

perjele vezette. Ányos a békétlenkedők reménye, mutatott rá szentbeszédében. Az orleansi püspök élete, áldozatvállalása, imádsága erőt hitet tudott adni a hun seregek támadásában elgyengült gall népek. Ányos üzenete a mához is szól, mondta, hozzánk mai magyarokhoz is, viszálykodó, pártoskodó világunkban. Nem keseredhetünk bele a megpróbáló időbe, s hirdetnünk kell a reményt az átalakulás minden nyűgével-gondjával, tudván: „Isten segít, ha lelkiismeretesen virrasztunk, ha cselekvő bizalommal élünk”.

Szent Ányos a tihanyi főoltáron

A virrasztásra valóban nagy szükség is volt, mivel a következő esztendőben tovább éleződött a vita az ingatlanrendezés kérdésében Tihanyban. Januárban bírósághoz fordult a Veszprém Megyei Önkormányzat, mert a tihanyi bencés apátság egyházi tulajdonba kerülése miatt felmerülő kártalanítási igényét (az apátság területén korábban működött nyári kiállítóhelyükön végzett renoválási munkálataik ellentételezését) a művelődési minisztérium elutasította. Indoklásában a minisztérium leszögezte: a megyei önkormányzat által felsorolt karbantartási és felújítási munkálatok az időszakosan nyitva tartó múzeum működtetéséhez szorosan hozzátartozó kötelezettségek voltak, s így értéknövelő beruházásnak nem tekinthetők. Hosszas huzavona alakult ki e kérdésben mégis, számos méltatlan megnyilatkozás is háborgatta a kedélyeket egyházi körökben. Így például a megyei múzeum-igazgató lenéző, becsmérlő módon hallatta hangját több ízben is a helyi sajtóban a bencések által tervezett egyházi múzeum várható vallásos tárgyú kiállításainak színvonalát illetően. Pászthory Valter bencés

plébános a pereskedést időhúzási manővernek értékelte, amely az ingatlanrendezést igyekszik késleltetni. Várszegi Asztrik főapát pedig egy Napló-interjúban kijelentette: „pertől függetlenül kérjük az épület törvényes visszaadását”, hogy mielőbb megkezdhesék ott a rendi életet.

Az 1992/93-as tanév igazi örömöt is hozott Egyházunknak. A már eredményesen működő Padányi iskola mellett 1992 szeptemberében újabb katolikus tanodával gazdagodott az egyházmegye. „Hazatalált a katolikus iskola Pápán” – olvashatták a megyei lapban az emberek. A hajdani Szent István Római Katolikus Elemi Népiskola épületében megkezdődhetett a katolikus szellemű tanítás-nevelés. Első évben 250 gyerek iratkozott be az intézménybe, s 21 pedagógussal kezdték meg a tanítást Gömbös Károlyné igazgatóasszony vezetésével, Mail József pápai plébános atya lelki igazgatásával.

Imádság a pápai iskolában

1993 tavaszán pedig Pétfürdőn egy katolikus tagozat kezdhette meg munkáját a 8. Számú Általános Iskola és Speciális Szakiskola Kolping-tagozata. Alapító okirata szerint a nyolc általánost már elvégzett, hátrányos helyzetű fiataloknak kínált faipari és gazdaasszonyképzős szakmunkásképzést, illetve átképzős munkanélküliek tanítására, felkészítésére vállalkozott. A tagozat szakmai igazgatója, Fodor Tamás lett, lelki igazgatója pedig Fodor Balázs plébános, a nyugat-dunántúli Kolping-régió prézese lete. A tanodát és műhelyeit ünnepélyes keretek között Bolberitz Pál, a Magyar Kolping Szövetség prézese szentelte fel. (Folytatjuk.)

Toldi Éva

BOLDOG GIZELLA ÜNNEPE

KÍSÉRŐPROGRAMOK

BOLDOG GIZELLA FŐEGYHÁZMEGYEI GYŰJTEMÉNY

2014. MÁJUS 7. 17 ÓRA

A Gizella Napok ünnepélyes megnyitója

VESZPRÉM, A KIRÁLYNÉK VÁROSA
GIZELLA KIRÁLYNÉ ÉS A VESZPRÉMI PÜSPÖK KIRÁLYNÉ-KORONÁZÁSI JOGA
című kiállítás megnyitója

Kamarakiállítás:

Diplomáciai szolgálatban – Vetési Albert püspök, Mátyás király vezető diplomatája –
Mátyás király koronázásának 550. évfordulóján

Köszöntőt mond: Porga Gyula Veszprém Város polgármestere

Megnyitót mond: Márfi Gyula veszprémi érsek és Zsoldos Attila, az MTA BTK tudományos tanácsadója

A Gyűjtemény felújított Kőtárának bemutatása
Az Érseki Palota enteriőr kiállításának megnyitása

*Közreműködik: a Mendelssohn Kamarazenekar
(A kiállítások 2014. október 31-ig látogathatóak.)*

A Gyűjtemény kiállítása a Szent Imre Piarista és Helyőrségi templomban:

2014. április 11. – 2014. június 30.

Történelmet írtak – XXIII. János és II. János Pál pápa az életszentség útján

Boldog Gizella Főegyházmegyei Gyűjtemény: Veszprém, Vár u. 35.
Érseki palota: Vár u. 16., Gizella-kápolna: Vár u. 16., Szent György-kápolna: Vár u. 20., Piarista templom: Vár u. 12-14.
www.gizellagyujtemeny.hu, info.boldoggizella@gmail.com, (+36) 88 426-095

SZALÉZIÁNUM ÉRSEKSÉGI TURISZTIKAI KÖZPONT

2014. MÁJUS 9. 16.30

"AZ ÜDVÖSSÉG ÚTJÁN"

című kamarakiállítás megnyitója

Köszöntőt mond: Nagy Károly apátkanonok

A kiállítást megnyitja: Némedi Lajos Veszprém város alpolgármestere

HITVALLÓK, VÉRTANÚK ÉS BOLDOGOK A HUSZADIK SZÁZADBAN

című konferencia az előadóteremben

Köszöntőt mond: dr. Márfi Gyula érsek

Előadók:

Szakács Péter érseki delegátus: **Bódi Mária Magdolna tanúságtétele**
dr. Gárdonyi Máté főiskolai tanár: **Veszprém egykori püspökei: Mindszenty József és Tóth Tihamér**
Kálmán Peregrin OFM, vice posztulátor: **Hét ferences vértanú**
Brenner József, a Boldog Gizella Szeminárium spirituálisja: **Brenner János áldozópap vértanúsága**
B. dr. Varga Judit történész, muzeológus: **Boldog Sándor István vértanú, szalézi testvér**

2014. MÁJUS 10. 15-17 ÓRA

2014. MÁJUS 11. 14-17 ÓRA

Kézművesfoglalkozások, tudáspróbák a XX. század hitvallóiról, valamint lovagi torna (csak vasárnap)

Időszaki tárlatok:

"Hallják meg hívők és hitetlenek" - kiállítás a Piarista rendről Sík Sándor emlékezetére

Vollein Ferenc: Modern gologta c. festménykiállítás

Szaléziánum: 8200 Veszprém, Vár u. 31., info@szalezianum.hu, www.szalezianum.hu, Tel.: 88 580 528

BOLDOG GIZELLA ÜNNEPE

FŐEGYHÁZMEGYEI ZARÁNDOKLAT
VESZPRÉMBEN

2014. MÁJUS 10.

10 ÓRAKOR
ÜNNEPI SZENTMISE

A SZENTHÁROMSÁG TÉREN

Boldog Gizella ereklyéjének jelenlétében

Szentbeszédet mond:

Balás Béla

kaposvári megyéspüspök

A szentmise végén kerül sor
a **Szent Imre-díjak átadására.**

A szentmise után
az ereklye ünnepélyes visszavitele
a Szent Mihály Bazilikába,
amit zenés áhitat követ.

Közreműködik a Szent Mihály Bazilika kórusa,
és a veszprémi Szent László templom kórusa.
Vezényel: Zsilinszky Cecília